

-Dies ist Schlussstein-

Offenbarung

von Ihm Selbst -

Albanische Übersetzung:

Guri i Ndërtimit Frymor Nr. 36

-Kjo është Zbulesa e Gurit të Fundit (gurit të qoshes) prej Tij Vetë-

1. Pjetri 2,7:

„Për ju pra, që besoni, ai është i çmuar; por për ata që nuk besojnë, vlen: Guri që ndërtuesit e hodhën poshtë, pikërisht ai u bë guri i qoshes.“

Tani vjen guri ynë triumfues i fundit mbi pagëzimin me Frymën e Shenjtë.

Galatasve 4,4-7:

„Por, kur u përmbush koha, Perëndia e dërgoi Birin e vet, të lindur nga nje grua dhe të vënë nën ligj, që t'i shpengonte ata që ishin nën ligj, me qëllim që të merrnim birësimin. Dhe sepse jeni bij, Perëndia ka dërguar Frymën e Birit të Tij në zemrat tuaja, që thërret: Abba, Atë! Kështu që ti nuk je më skllav, por bir; e nëse je bir, je edhe trashëgimtar i Perëndisë nëpërmjet Krishtit.“

Kjo është. Jezus Krishti erdhi, vdiq në kryq dhe bëri shpërblimin (duke ia kthyer pronarit të vërtetë përmes pagesës çmimit) dhe kështu na vendosi si bij. Ai nuk na bëri bij, sepse ne ishim tashmë bijtë e Tij, por na vendosi si bij. Vetëm sa, përderisa ishim në botë, në mish (Rom. 8,5-9), nuk mund të njiheshim si bijtë e Tij. Ne ishim të mbajtur të robëruar nga djalli. Por megjithatë ne ishim bij. Dhe dëgjoni këtë: Sepse jeni bij, Perëndia ka dërguar Frymën e Birit të Tij në zemrat tona, përmes së cilës thërrasim: “Atë, Atë.”

Mbi kë ra Fryma në ditën e Rrëshajëve (Pentekost)? Mbi bijtë. Po në Korinth? Mbi bijtë, ndërsa dëgjonin Fjalën (Veprat 10,44-48).

Çfarë është pagëzimi me Frymën e Shenjtë?

Është Fryma që ju pagëzon në Trupin e Krishtit (1. Kor. 12,12-13).

Është rilindja (Gjoni 3,3-8).

Është Fryma e Perëndisë që hyn dhe të mbush, pasi ti ke bërë pendim (pasi ke dëgjuar Fjalën e Tij) dhe je pagëzuar në ujë si një përgjigje e një ndërgjegjeje të pastër përpara Perëndisë. [1]

A e kuptoni këtë? Amen! Sepse Perëndia tha: "Unë do ta kthej përsëri!" Si do ta kthejë Ai? Përmes katër lajmëtarëve të vdekjes ajo u vra; pastaj katër lajmëtarë të jetës do ta kthejnë përsëri (Joeli 1:1-4; 2:23-27). Cili ishte i pari? Martin Luteri – Justifikimi. Cili ishte i dyti? John Wesley përmes Shenjtërimit. Cili ishte i treti? Pentekosti me rikthimin e dhuratave, Fryma e Shenjtë, pagëzimi me Frymën e Shenjtë. Cili ishte i katërti? Fjala. – Çfarë? Fjala!

Kujdes! Justifikimi solli prapë palcën. Shenjtërimi solli lëvoren, doktrinën e shenjtërisë. Çfarë solli gjethet prapë? Pentekostalët. Çfarë është kjo? Pentekostalët, gjethet, ata duartrokitën, kishin gëzim, u kënaqën, pentekostalë. Çfarë? I katërti ishte Vetë Fjala. Fjala e bërë mish, frutat e dëshmisë së shenjtës së ringjalljes, që Krishti më në fund i kishte, pasi u mboll justifikimi, u mboll shenjtërimi dhe pagëzimi i Frymës së Shenjtë. Organizatat vdiqën dhe Krishti përsëri u vendos Vetë në mes, si ajo maja e piramidës.

Shkalla e parë: Justifikimi, Shenjtërimi, Pagëzimi i Frymës së Shenjtë; pastaj ardhja e majës, Guri i qoshes së sipërme. Çfarë është kjo? Ky grup i Frymës së Shenjtë do të gdhendet aq mirë, sa të përshtatet në të njëjtin lloj shërbimi që Ai kishte kur u largua; që kur Ai të kthehet përsëri, do ta marrë gjithë gjënë në Rrëmbim, ku ata janë të justifikuar, të shenjtëruar dhe me pagëzimin e Frymës së Shenjtë! Ajo piramidë do të qëndrojë përsëri! Shtëpia e Perëndisë do të jetojë përsëri! (Hebr. 3:1-6). Pema e jetës po rritet përsëri! [2]

Vini re, edhe Izraeli, i cili ishte një hije e udhëtimit tonë si pelegrinë, hante manë. Ajo ishte drita e tyre e jetës, që u jepte forcë dhe jetë. A është e vërtetë kjo? Izraeli nuk mund të hante manën që kishte rënë dje. Ajo ishte prishur, kalbur (Eksodi 16). Nuk do t'u bënte mirë, do të kishin vdekur prej saj. Mana që i mbajti gjallë dje, do t'i vriste sot. Bibla thotë se kishte krimba brenda dhe u kalb. Çdo ditë duhej të merrnin manë të re. Amen!

Dhe çfarë do të thotë kjo? Njerëzit që jetojnë nga mana e Luterit, e Wesleyt dhe e të tjerëve nga e kaluara, po hanë gjëra të prishura, që i vrasin shpirtërisht. Ajo ju bën të vdekur në traditat tuaja.

Mana nga dje, nga koha e Luterit, nuk ishte e vlefshëm për metodistët. Mana e metodistëve nuk ishte e përshtatshme për pentekostalët. Mana e pentekostalëve është e pavlefshme për ditën e sotme. E shihni çfarë dua të them? Çdo ditë ka zbritur e freskët. Ashtu ka qenë edhe gjatë moshave të kishës.

Mana e Luterit ishte mesazhi e drejtësisimit; mesazhi i Ueslejit ishte shfaqja e shenjtërimit; ai i pentekostalëve ishte rikthimi i dhuratave; por ky këtu paraqet gurin e fundit të qoshes, ditën e fundit, pemën e nuses. Është në të kundërt me gjithçka tjetër. E megjithatë është e njëjta dritë që shërben për pjekje, pikërisht si i njëjti diell që shkëlqen në dhjetor, e bën drithin të piqet për korrien në korrik. A e shihni çfarë dua të them? Por drita e dhjetorit nuk do të vlente aspak në korrik. Atëherë është më e fortë, sepse gruri ka ecur përpara në rritjen e tij. Ai mund ta përballojë. Amin! Sigurisht që mund ta përballojë. Por në dhjetor nuk do të mundte ta përballonte. Në korrik mund ta përballojë. Atëherë nuk ishte koha për këtë; tani është. [3]

Ky kallam u rrit nga Luteri, përmes Ueslejit, deri tek Pentekosti; dhe tani këta pentekostalë dhe ata që kanë pagëzimin e Frymës së Shenjtë, po bluhen. Dhe një ditë guri i qoshes, Krishti Jezus, do të vijë në këto ditë të fundit... Dhe ne duhet të kemi një shërbesë pikërisht si gjithë Fryma e Tij, ndërsa afrohet gjithnjë e më pranë, pranë, pranë. Negativi do të bëhet aq pozitiv, sa pas pak negativi dhe pozitivja do të shkrihen bashkë, kisha dhe Krishti do të bëhen një, sepse ne jemi mish nga mishi i Tij dhe asht nga ashti i Tij (Ef. 5,30-32). Amin. A e besoni këtë? “Do të ketë dritë në mbrëmje.” (Zakaria 14,6-7). Amin. Ne jemi këtu sot. A e besoni këtë? [4]

Vëreni këtu: jeta që ishte në lëvizje, në kërcell dhe në kallirin e grurit, e gjitha grumbullohet në farë. Dhe jeta që ishte në kërcell solli tjetrën, njëra pas tjetrës vinte për të sjellë tjetrën. Drejtësimi hapi rrugën për shenjtërim; shenjtërimi hapi rrugën për pagëzimin e Frymës së Shenjtë; pagëzimi i Frymës së Shenjtë hapi rrugën për vetë Frymën e Shenjtë, që të vijë pikërisht në përsosmëri, duke u kthyer përsëri tek Fjala, për ta shprehur Vetveten. [5]

Para pak kohe, në vegimin që më tregoi çfarë do të ndodhte, ndërsa unë po predikoja për diellin në këtë vend, Ai më tha: “Tani, mbaje mend, kulmi i dytë ende nuk ka ardhur.” Dhe unë mendova: “Do të vijë një mesazh.” A ju kujtohet mesazhi im këtu? Hapja e këtij gurit përfundimtar, ku ato shtatë zëra dhe vultat nuk janë shkruar fare në Fjalën e Perëndisë. A ju kujtohet? Dhe më mori brenda në atë piramidë. [6]

Tani dua t’ju tregoj, sepse e dija se çfarë do të ndodhte. Vëllai Jackson kishte një ëndërr që nuk po e linte rehat. Unë sapo po dilja nga bashkësia e tij, kur ai nuk mundi ta mbante më. Në shkurt 1961 ai e kishte ëndrrën. Ai erdhi tek unë dhe më tha: “Kam diçka në zemër që duhet të ta them, vëlla Branham.” Unë iu përgjigja: “Folu, vëlla Jackson.”

Atëherë ai filloi: “Pashë një ëndërr,” dhe ja ku ishte! Unë thjesht qëndrova i qetë, dëgjova dhe i kushtova vëmendje. Pastaj ai tha: “Pashë në ëndërr që jashtë, në një fushë, ku rritej bar blu (ose diçka e tillë), ishte një kodër e madhe. Në majë të kësaj kodre, ku uji e kishte shpërlarë dheu, ishte një majë shkëmbi, si maja e një mali. Aty ishte shkëmb, jo bar. Dhe atje ku uji e kishte shpërlarë, ishte një shkrim i gdhendur në gurë. Dhe ti qëndroje atje dhe e shpjegoje këtë shkrim në gur. Ne të gjithë,” – kështu tha ai – “vëllezër nga Georgia dhe prej gjithandej, ne të gjithë qëndronim së bashku dhe dëgjonim, ndërsa ti e shpjegoje këtë shkrim misterioz mbi gurin e malit.”

Ai vazhdoi të thoshte: “Pastaj ti more diçka, sikur e more nga ajri, një lloj levë ose hekur i madh.” Nuk është kështu, vëlla? Ishte si një levë shumë e mprehtë. Ai tha: “Nuk e di si e bëre. E ngule në majën e malit, e çave përreth dhe e ngrite pjesën e sipërme. Ajo kishte formën e një piramide. Ti e shkapëte pjesën e sipërme të saj.” Epo, kjo ndodhi muaj dhe muaj para se unë të predikoja mesazhin e Piramidës. Ai tha: “Poshtë saj ishte gur i bardhë, si granit, dhe ti the: ‘Asnjëherë më parë nuk ka ndriçuar dielli apo drita mbi të. Shikojeni. Vëreni!’”

Kjo është e vërtetë, sepse kur u formua bota, ende nuk kishte dritë. Këtë e dimë të gjithë. Perëndia lëvizte mbi ujërat. Pastaj, në fillim, Ai e thirri dritën në ekzistencë. Natyrisht, drita në atë epokë, kur gjithçka u formua, nuk ra mbi atë shkëmb atje brenda.

Junie, unë dua të marr ëndrrën tënde. Shiko. Muaj para se të predikohej për piramidën, Junior e pa këtë ëndërr. Ti thua:

“Çfarë ka rëndësi një ëndërr?”

Nebukadnezari pa një ëndërr, të cilën Danieli e shpjegoi dhe që tregonte se si filloi epoka e paganëve dhe kur do të mbaronte ajo. Dhe kjo ndodhi saktësisht ashtu. Asgjë nuk dështoi (Danieli 2,31-45).

A e vëreni? Shkrimi që ishte mbi shkëmb, unë ua shpjegova atyre. Ata ishin të mahnitur. Ky është “misteri i Perëndisë”, që për vite me radhë nuk ishte kuptuar. A mund të jetë kjo? Dhe pastaj vini re: Në mënyrë misterioze ne morëm nga ajri një vegël të mprehtë që hapi majën. Dhe brenda ishte granit i bardhë, por nuk ishte shpjeguar. Nuk kishte shkronja atje. Këtë nuk e kam shpjeguar, Junior. Vetëm e pashë dhe u thashë vëllezërve: “Shikoni këtë.” Dhe kjo sot është përmbushur. Dhe ndërsa ata thelloheshin në të, unë u zhduka në drejtim të perëndimit. Pse? Ndoshta, për të kuptuar shpjegimin e asaj që është shkruar në majën e saj. A mund të jetë kjo?

Dhe ai shpërthim atë mëngjes, që më tronditi aq shumë sa që u ngrita në ajër, aq lart sa kjo ndërtesë, dhe ai konstelacion engjëjsh – shtatë engjëj në formën e një piramide. A janë këto bubullimat që po shfaqen? A mund të jetë kjo? E gjitha kjo është shpjeguar. Sipas ëndrrës së tij, gjithçka ishte përfunduar. Sipas Fjalës së Perëndisë, i shtati lajmëtar do ta përfundojë – mesazhi i shtatë do të jetë i përfunduar (Zbulesa 10,1-7).

Dhe pastaj ato shtatë bubullima, dhe ai pa gurin e fundit të rrotullohej. Shumë njerëz nuk e dinë as që ekzistojnë shtatë vultat që duhet të zbulohen. Unë kam lexuar libra nga njerëz të ndryshëm për Zbulesën, por kurrë nuk kam dëgjuar asgjë për këtë. Ata e lënë jashtë. Por juve ju është thënë se është aty. Unë nuk e di çfarë është. A mund të jetë kjo? Perëndia na qoftë i mëshirshëm! Nëse është kjo, ne ndodhemi në një orë serioze.

Tani, vetëm një minutë, shikoni. Nëse është kështu, dhe misteri është përmbushur, i cili ishte shkruar në këto shkëmbinj, jam i lumtur që jam në një kishë me njerëz hyjnorë, të cilëve Perëndia mund t'ju japë një ëndërr. Jam i lumtur t'i njoh këta burra dhe gra që shkojnë në kishën e Juniorit dhe në këtë kishë, te vëllai Neville dhe ata; që ka njerëz të tillë të ulur në këtë takim. Dhe Bibla tha: “Ata do të ëndërrojnë ëndrra në ditët e fundit.” (Joeli 2:28-29). Dhe ja ku është. Dhe shikojeni, përputhet me Fjalën.

Pa e ditur këtë, ndodhi një shpërthim, dhe ja ku erdhën shtatë engjëj nga përjetësia. Unë thashë: “Zot, çfarë dëshiron që unë të bëj?” Nuk m'u tha. Ndoshta duhet të shkoj më parë për ta zbuluar. Nuk e di. Mund të mos jetë kjo fare. Nuk e di. Unë vetëm them: “Po sikur të jetë kjo?” Nëse është sipas Shkrimit... Duket shumë e tillë. A nuk mendoni edhe ju kështu?

Shikoni. Pastaj vëreni: Gurit të fundit (gurit të përmbyllës) nuk i ishte dhënë shpjegim. E shihni? Shko në Perëndim, dhe kthehu përsëri.” Apo është kjo, janë këta shtatë engjëj në këtë konstelacion që erdhën tek unë? Dhe kur t'ju takoj në Ditën e Ringjalljes, do të shihni se nuk kam gënjyer. Perëndia është gjykatësi im.

Apo është ky kulmi i dytë, për të cilin fola kohët e fundit? A është diçka që do të dalë për kishën? Nuk e di. Mund të merrem me këtë edhe më gjatë, por do të vazhdoj.

A mund të jetë kjo? Bubullima e fuqishme, apo engjëlli i shtatë në konstelacionin e shtatë, konstelacioni i epokës së shtatë, piramida e bërë në një formë (tre anash dhe një sipër), dhe ata zbritën nga përjetësia? A mund të jetë kjo? A është ky misteri i bubullimave që do ta sjellë përsëri gurin e përmbyllës? [7]

Si jeta që është në pemë. Nuk ke pse t'i varësh mollët në pemë që ajo të prodhojë mollë. Ajo thjesht mbillet në tokë, ajo pi dhe shpërthen (nxjerr filiza).

Epo, kështu bëhet edhe me Frymën e Shenjtë. Ai është brenda teje. Ti thjesht pi nga burimi i pashtershëm i Jezus Krishtit, dhe Ai prodhon frytet e Frymës (Gal. 5:22-23). E shihni?

Por tani, po sikur Ai të vijë... Shikoni, kjo ndodhi në ditët e kaluara, atëherë në ditët e Rrëshajëve (Pentekostit).

Ne tani po jetojmë përpara asaj kohe. Ne jemi më përpara se Pentekosti, ashtu siç jemi më përpara se koha e Metodistëve dhe Luteranëve. Ne jemi shumë përpara ardhjes së Zotit, ku shërbesa që vetë Jezus Krishti e ka kryer duhet të vijë përsëri në të njëjtën mënyrë. Ashtu si maja e gurit te fundit mbi piramidë duhet të gdhendet në mënyrë të përsosur që çdo gur të përshtatet plotësisht. Dhe bashkësia duhet të vijë në këtë gjendje, që të mund ta marrë majen e gurit përmbyllës; atëherë gjithçka do të merret në ringjallje, kur trupi të ngrihet. [8]

Kjo piramidë është kaq e përsosur, nëse ndonjëri nga ju ka qenë atje. Vështirë se mund të fusësh një brisk rroje mes gurëve. Për aq sa di, ata nuk kishin përdorur llaç. Arkitektura ishte aq madhështore! Tani, ata e kanë humbur majen e gurit përmbyllës. Nuk e dinë ku është. Por kur ky gur i fundit të rikthehet, ai do të jetë saktësisht si gurët e tjerë, do të përshtatet saktësisht me gurin mbi të cilin mungon. Kur maja e gurit përmbyllës të vihet mbi të, ajo duhet të jetë ashtu.

Dhe kur Jezusi të vijë përsëri, Ai do të gjejë një bashkësi e cila është e larë, pa njolla apo rrudha (Ef. 5,27), dhe do të jetë i njëjti shërbim që kishte Ai. Kjo do ta sjellë gurin përmbyllës përsëri. [9]

Shikoni këta katër etërit e besimit: Abrahami, Isaku, Jakobi dhe Jozefi. Abrahami është zgjedhja, Isaku thirrja, Jakobi hiri dhe Jozefi përsosmëria, asgjë kundër tij. Ky ishte Perëndia, që e punonte rrugën e Tij jashtë.

Çfarë? Luteri – Uesli – Pentekosti – maja e gurit përmbyllës. Dhe bashkësia dhe Fjala do të jenë e njëjta, saktësisht e njëjta, e përsosur. E gjithë matematika në Bibël është vendosur para nesh në mënyrë të përsosur. [10]

Ndërsa afrohet gjithnjë e më shumë, negativ dhe pozitiv bëhen bashkë, derisa të dy bëhen të njëjtë.

Dhe kështu është pikërisht, kur bashkësia dhe Fjala duhet të bëhen një, ashtu si Jezusi dhe Perëndia ishin një, saktësisht njësoj. Perëndia ishte në Krishtin dhe e pajtoi botën me Vetën (2 Kor. 5,18-19). Dhe kështu Krishti duhet të jetë në bashkësi, vajosja e Fjalës, për ta sjellë gjithçka në përmbushje. Dhe ky është maja e gurot përmbyllës që vjen mbi epokën e fundit të bashkësisë. Jo epoka e Laodicesë tani.

Është një thirrje përjashta, një Nuse nga një kishë, një kishë nga një kishë tjetër me fjalë të tjera, ashtu si Ai në Egjipt thirri një komb nga një komb. Dhe tani ne jetojmë në këtë ditë, dhe jemi mirënjohës për këto gjëra të mëdha që kemi parë. [11]

Kur Jezusi të kthehet përsëri, të gjitha sytë do ta shohin Atë, çdo gju do të përkulet dhe çdo gjuhë do ta rrëfejë, kur trupi i Jezusit të kthehet përsëri (Fil. 2,9-11). Unë besoj në ardhjen e Tij të vërtetë, në trupin fizik, që zbret nga qiejt me një thirrje zgjimi, me zërin e kryeengjellit, me borinë e Perëndisë (1 Sel. 4,13-17). Të vdekurit në Krishtin do të ringjallen. Por Fryma e Tij është këtu me ne.

Dhe sikurse kisha, si piramida, arrin në një kulm, ashtu duhet të ketë qenë kisha në ditët e Luterit, në ditët e Ueslejit, në ditët e Pentekostit. Dhe pikërisht përpara se guri i fundit të vendoset aty, kjo kishë duhet të jetë aq e përsosur dhe e lëmuar, derisa e njëjta shërbesë që Ai kishte atëherë, e njëjta Frymë e Tij të jetë kaq mbizotërues, dhe ta sjellë po atë trup brenda dhe ta ringjallë (1 Kor. 15,51-58). Saktësisht. Amin. Lavdi i qoftë Perëndisë! [12]

Mund të jetë më afër se sa mendon. Më ka frikësuar. Oh, nuk kam bërë mjaftueshëm. Ku ndodhemi ne?

"Koha nuk do të jetë më." Ai shpall se koha ka kaluar. Çfarë ndodh? Çfarë ndodh? A mund të jetë kjo tani, o vëllezër? Mendoni me seriozitet. Nëse është kështu, atëherë piramida është e mbuluar nga të shtatë bubullimat.

A ju kujtohet mesazhi i piramidës? Është guri i fundit. Çfarë ndodhi përmes tij? Fryma e Shenjtë e përsos individin dhe e vulos atë, kur ne i shtojmë besimit tonë: drejtësi dhe perëndishmëri dhe besim, e kështu me radhë, duke shtuar përpara, derisa të kemi shtatë gjëra. Dhe e shtata ishte dashuria, e cila është Perëndia (2 Pjet. 1,3-11). Kështu Ai e formon individin dhe e përsos atë dhe e vulos me Frymën e Shenjtë. Pastaj, nëse është kështu, Ai pati shtatë periudha të kishës, pastaj pati shtatë mistere që u dëgjuan, dhe ata luftuan për t'i sjellë përsëri. Dhe tani vjen guri i fundit, për ta përsosur kishën, për ta vulosur atë. A i kuptojnë bubullimat këtë, o vëllezërit e mi? Zotërinj, a ndodhemi ne aty? [7]

Shto besimit tënd virtyt, shto virtytit tënd njohuri, njohurisë sate përmbajtje, përmbajtjes sate durim, durimit tënd përshpirtëri, përshpirtërisë sate dashuri vëllazërore, dashurisë vëllazërore Frymën e Shenjtë, dhe Krishti do të vijë. Sepse pikërisht nën Të, Frymën e Shenjtë, është Fryma e Jezus Krishtit në kishë, për t'i shfaqur këto virtyte. [13]

Ja ku është Ai! Krishti është ai gur (1 Pjetrit 2,4-8). Ai nuk u lind prej njerëzve, por u lind prej Perëndisë. Ai do të vijë për një kishë që është rilindur nga Fryma e Perëndisë, sepse fuqia e këtij guri kryesor shtrihet nëpër gjithë kishën, si një magnet.

Më kujtohet dhe pashë, kur isha asokohe në atë fabrikë të çelikut atje lart, ku grumbullonin gjithë metalin e prerë dhe gjithë hekurishten që hidheshin aty. Pastaj erdhi një gur i madh dhe tërhoqi gjithçka tek vetja. Ky gur i madh magneti e tërhoqi hekurishten, sepse ajo mund të magnetizohej me të.

Ne duhet të “magnetizohemi” me këtë gur kryesor. Ky gur kryesor është Fryma e Shenjtë, Krishti. Dhe secili prej nesh duhet të ketë magnetizmin e Frymës së Shenjtë. Prandaj, kur ai gur do të godasë statujën (Danieli 2,31-45), kisha do të vrapojë tek Ai, mbrapsht në lavdi. Ajo do të ngrihet lart, në rrëmbimin e shenjtorëve, kur të shkohet në atë ditë. [14]

Një ditë guri kryesor do të kthehet, koka e gjithçkaje (Kolosianët 1,18-20), dhe do ta marrë nusen tek Vetja e Tij, sepse gruaja është marrë prej burrit, një pjesë e burrit. Gjenet e burrit janë te gruaja, që e bëjnë gruan të jetë ajo që është. Ashtu edhe Fjala e Perëndisë është në kishë, duke e bërë atë kishë, nusen. Jo një denominatë, ajo është nga djalli, secila prej tyre. Nuk e kam fjalën për njerëzit që janë brenda tyre. Ata janë njerëz të varfër, të mashtruar, siç tha Jezusi: “Të verbrit i udhëheqin të verbrit.” Dhe Ai nuk mundi t'i thërriste jashtë. [15]

A besoni ju se kjo është ora në të cilën Jezusi duhet të vijë përsëri? Që Kisha ka ardhur prej drejtësisimit, shenjtërimit, pagëzimit me Frymën e Shenjtë, ashtu si piramida i ngjan kësaj ardhjeje? Dhe tani, gur-i i fundit duhet të jetë aq i përsosur, saqë kur të vijë ai gur, duhet të përshtatet pikërisht aty brenda. Shërbesa duhet të fillojë poshtë, si te piramida, dhe pastaj gjithnjë e më shumë do të bëhet një pakicë.

Grupet do të bëhen gjithnjë e më të vogla, deri më në fund kur guri i fundit të preki ndërtesën. Ai është guri i fundit dhe e merr me Vete tërë ndërtesën, që është Kisha. Të gjithë ata do të ngrihen, pikërisht nga ajo roje e para deri tek e shtata, dhe të gjithë do të shkojnë në Rrëmbim. Secili kishte ditën e vet të caktuar, dhe ata kishin reformat e tyre dhe themeluesit e tyre gjatë gjithë kohës. Dhe në këtë ditën e fundit përsëri do të vijë një shqiponjë, e cila kthehet në epokën profetike, për ta mbledhur këtë së bashku. [16]